

عنوان مقاله:

بررسی نقش آبیش تخلخل بادشکن غیرزنده در تغییر رفتار جریان باد

محل انتشار:

مجله مهندسی اکوسیستم بیابان، دوره 6، شماره 16 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده‌گان:

علی محمد قائمی نیا - دانشگاه یزد

محمد علی حکیم زاده - دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

فرسایش بادی یکی از جنبه‌های بیابان زلی و تخریب اراضی در مناطق خشک است. وقوع وزش بادهای با سرعت زیاد علاوه بر کاهش حاصلخیزی خاک، سبب ایجاد خسارت به تاسیسات مستقر در این مناطق می‌شود. احداث بادشکن‌های غیرزنده با شاخه‌های درختان و درختچه‌ها و الار و همچنین مصالح ساختمانی یکی از شیوه‌های رایج در کاهش خسارت‌ها است. با توجه به وقوع خشکسالی در سال‌های اخیر و لزوم افزایش استفاده بهینه از آب موجود در پخش کشاورزی، استفاده از بادشکن‌های غیرزنده مناسب تر به نظر می‌رسد. به منظور بررسی تأثیر انواع الگوهای متداول آجرچینی مشبك در میزان حفاظت بادشکن‌ها از نقاط در پشت خود، یک بررسی آزمایشگاهی در تونل باد انجام شد. بدین منظور پنج الگوی آجرچینی مشبك با تراکم‌های مختلف به همراه شاهد با تراکم ۱۰۰ درصد در قالب بلوك کامل تصادفی با چهار تکرار، مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد با افزایش تخلخل در بادشکن، ضمن کاهش سرعت باد و حفظ منطقه موردنظر، خلط جریان به شکل موازی درآمده و جریان‌های پیچشی در آن‌ها مشاهده نمی‌شود. در صورتی که با کاهش تخلخل، در خلط جریان باد جریان پیچشی به وجود آمده و موجب کاهش حفاظت از منطقه موردنظر می‌شود. نتایج همچنین نشان داد که احداث بادشکن با ارتفاع سازه موردنظر (مانند گلخانه)، به خصوص در بادشکن‌های با تراکم زیاد، نه تنها سازه در برابر وزش باد حفظ نمی‌شود، بلکه با شکل گیری جریانی با سرعت بیشتر در روی بادشکن و جریان‌های پیچشی در پشت آن، خسارت‌ها افزایش می‌یابد. از این‌رو توجه به ایجاد تراکم بهینه با کاربرد الگوهای آجرچینی مشبك مناسب، در احداث بادشکن‌های غیرزنده آجری حائز اهمیت است.

کلمات کلیدی:

فرسایش بادی، تراکم بادشکن، آجر، تونل باد، بیابان زلی

لينك ثابت مقاله در پاپیگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1934827>
